

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی گفتمان «اعتیاد» در سینمای ایران: بررسی موردی فیلم ابد و یک روز

محل انتشار:

سومین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

آیدا فیروزیان پوراصفهان‌نی

خلاصه مقاله:

در قرن بیست و یکم، سینما به عنوان یک رخداد ارتباطی، نقش پررنگی در انتقال پیام ایفا می‌کند. هنر چندوجهی سینما، نه تنها می‌تواند نظمهای گفتمانی موجود در یک جامعه را بازتولید نماید، بلکه از این قابلیت برخوردار است که از طریق بکارگیری خلاقانه ی زبان، گفتمان های حاکمدر یک جامعه را تغییر دهد. از جمله نظم های گفتمانی موجود در جامعه ی ایران، می‌توان به گفتمان نسبتا رایج اعتیاد اشاره نمود. اعتیاد به عنوانیک پدیده ی اجتماعی، نوعی الگوی رفتاری است که با دلمشغولی به مصرف مواد روان گر، شامل وابستگی، اجبار و برگشت به حالت اولیهمشخص می‌شود. تحلیل گفتمان انتقادی با متصور شدن کارکرد اجتماعی و عملی برای زبان، به واسطه ی سنجش و ارزیابی نظام نشانه شناسی، ارتباط موجود میان زبان و اجتماع را مورد بررسی قرار می‌دهد. با توجه به شیوع گسترده ی اعتیاد در ایران و نقش سینما و رابطه دوسویه گفتمانبا فعالیت های اجتماعی، پژوهش حاضر با در نظر گرفتن ماهیت اجتماعی مفهوم اعتیاد و درک بازنمایی آن در چارچوب ابزار رسانه ای سینما، روش تحلیل انتقادی گفتمان را مد نظر قرار داده است. به بیان دقیق تر، نظر به این که سینما به عنوان ابزاری کارآمد می‌تواند بازنمایی مفاهیماجتماعی از قبیل اعتیاد و چگونگی مبارزه با آن در جامعه را به تصویر کشد، در پژوهش توصیفی- تحلیلی حاضر، به تحلیل گفتمان اعتیاد در اثرسینمایی «ابدو یک روز» به کارگردانی و نویسندگی سعید روستایی پرداخته شده است. یافته های حاصل از بررسی ها در چارچوب گفتمان انتقادی فرکلاف (در سه سطح توصیف، تفسیر و تبیین) حاکی از نوعی آشنازدایی و هنجارگریزی از اعتیاد و فرد معناد می‌باشد. به بیان دقیق تر، در اینفیلم، ویژگی های مسئولیت پذیری، تعهد، روراستی و غیرت به فرد معتاد اختصاص داده شده است.

کلمات کلیدی:

اعتیاد، تحلیل گفتمان انتقادی، سینما، فرکلاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1548195>

